

Půst, Ukrajina a my...

V těchto dnech nastal půst. 2.3. - na Popeleční středu- jsme vstoupili do čtyřicetidenní přípravy na Velikonoce.

Je to čas, kdy si máme uvědomit a přiznat své chyby a nedokonalosti a pokusit se je nějak řešit, abychom svátky mohli oslavit pokojnější, silnější a s otevřeným srdcem.

V kostele máme kromě mše svaté také pobožnosti Křížové cesty, při kterých meditujeme nad utrpením a smrtí Ježíše Krista.

Tento rok je takové rozjímání mnohem aktuálnější, protože nedaleko naší země zuří hrozná, nespravedlivá a vlastně zbytečná válka, která zabíjí tisíce nevinných lidí a z domova vyhání statisíce dalších... A to všechno jen proto, že někdo mocný, chce být ještě mocnější – bez ohledu na životy druhých...

Je to zlo, kterému se musíme postavit – jak konkrétní pomocí /i za cenu, že si budeme muset něco odepřít/, tak kdo chce, může myslet na trpící také modlitbou.

Nabízím vám tuto meditaci Křížové cesty aktualizovanou pro tuto dobu... Zároveň vám přeji odhodlání k dobrému prožití před-velikonoční doby a všem vám žehnám.

A nezapomeňme, že dobro a láska nakonec vždycky zvítězí....

Váš o. Jan Linhart

Křížová cesta pro tento čas...

1. Ježíš odsouzen na smrt - I Ukrajina jako stát, je odsouzena na smrt, k neexistenci, protože překáží, protože se někomu nelíbí, je hračkou v rukách mocností nebo několika - mocí posedlých - lidí... Ale kdo je víc živý, kdo je víc mrtvý? Ti co odsoudili Ježíše, nebo sám odsouzenec...? Agresoři nebo obránci? Před Bohem je vše jinak... I když někdo fyzicky zemřel, může být v Bohu živý navždy... Modleme se za něj, ale snad ještě více za ty, co žijí fyzicky, ale duchovně jsou mrtví. Ti to potřebují ke svému obrácení mnohem víc...

2. Ježíš přijal kříž - jak nám vadí, když si musíme něco odepřít, něčeho se vzdát. Blackout a nemožnost být online je pro mnohé noční můrou, něčím z jiného světa... V tuto dobu jsou tisíce lidí bez proudu, bez vody, bez jídla, bez domova, s malou šancí na přežití... Ale Bůh je neopustil, je v tom s nimi - jako byl v nacistických i komunistických koncentracích a ve všech utrpeních tohoto světa...To vše přijal s křížem, který mu jednoho jarního dne dali ve Jeruzalémě na ramena....

3. Ježíš padá pod křížem - na Ukrajinu denně padají bomby a rakety. Se smrtí dalšího zasaženého člověka upadá lidství. Nejen že zhrubne každý účastník války, ale bohužel zvyká si i divák na netu nebo v televizi. V Jeruzalémě v době Ježíše byli lidé zvyklí na veřejné popravy a pád jednoho z odsouzenců při cestě na popraviště, pro ně nebyl až tak ohromující. My si nesmíme nikdy zvyknout na nespravedlnost, na utrpení a ponížení nevinných.

4. Maria - tolik ukrajinských i ruských matek se nyní bojí o životy svých synů. Mnozí Rusové jsou na frontě z donucení a ne z vlastního rozhodnutí. Jejich rodiče ani nevěděli, kam jejich děti vláda posílá. Dozvědí se to mnohdy, až když obdrží cínovou rakev s ostatky svého syna. Maria nemohla nic udělat pro svého syna, jen být s ním a pro něho – být v jeho blízkosti. Modleme se za všechny umírající, kteří jsou sami, aby i s nimi byla Ježíšova matka...., která za nás všechny přece prosí - nyní i v hodinu smrti naší.

5. Šimon - pomáhá Ježíšovi asi ne úplně ochotně – vojáci ho donutili nést Ježíšův kříž, aby ho vůbec dostali na popraviště živého.... Byla to minimální pomoc – a přece důležitá. Jeden z mála, kdo se jen nedívá, ale udělá něco konkrétního k ulehčení. V těchto dnech se zpočátku okolní svět jen ohromeně díval na utrpení a zoufalý nerovný boj jedné napadené země a pak se váhavě postupně nacházelo stále více Šimonů, aby pomohli, jak mohou. Buďme k sobě vnímaví a citliví a pomáhejme nejen slovy, ale skutky, doopravdy.

6. Veronika - má ještě méně možností pomáhat, než silný Šimon, který poponesl Ježíšovi jeho těžký kříž. Ta žena má jen kousek látky. Je to vlastně takové pohlazení, úleva - při otření zakrváceného a zpoceného obličej - gesto soucitu a účasti i lásky... Všechny modrožluté roušky na veřejných prostorech a shromážděních na celém světě jsou sice minimální a symbolickou, ale také důležitou pomocí trpícímu národu. Není sám... ani my nejsme sami v jakékoliv bolesti...Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?

7. Ježíšův druhý pád - Je zlé upadnout, ale horší je svůj pád, hřích, omyl, jakékoliv zlo opakovat znova a znova a pomalu si zvyknout, přijmout. Nikdy se nesmíme smířit se zlem. Nikdy se mu nesmíme dobrovolně podvolit. Nikdy nesmíme uvěřit stokrát opakovaným lžím – kdy dobro se onálepkuje jako zlo a naopak, lež se tváří jako nejčistší pravda... Rusko, ale ani Západ nejsou svatí. Ale v této válce je jasné, kde je zlo a kde dobro.... Ovšem jako křesťané nezapomeňme - bojujme proti zlu, ale nikdy proti konkrétnímu člověku.

8. Ježíš se setkává s plačícími ženami - Snad každého dojme utrpení druhého. Ovšem může se stát, že když se necháme vést jen svými emocemi, zapomeneme na rozum a vůli... Jde o to, hledat příčiny zla a účinně se proti němu postavit. Ježíš připomněl ženám, že při jeho oběti jde o nás – jsou to také naše hříchy, které ho dostaly na kříž. Přiznejme si své chyby i za dnešní situaci a obraťme se s poctivou snahou žít v pokoji s svým svědomím, s druhými lidmi i s Bohem...bez vnitřního pokoje není vnější mír, každý k tomu můžeme přispět...

9. Třetí Ježíšův pád - Nevíme, jak se situace této doby bude vyvíjet dál. U Ježíše to bylo jasné. Dosud projevoval neuvěřitelnou moc a sílu. Ani nemoc, ani smrt, ani žádný živel nebyl pro něho problémem, takže mohl nakonec své ponížení a utrpení v jediném okamžiku proměnit ve svou oslavu, porazit nepřátele a nastolit vládu Boží. Ale on se nebrání...! Lidsky vzato – je s ním konec. Skutečně? – To můžeme vidět i v nynější situaci. I kdyby boj za svobodu a nezávislost byl prohrán, není to konec. Ježíš a pravda má poslední slovo.

10. Ježíše zbavují šatů - On je pánem celého světa, vše mu patří a všeho vzdává – své Božské slávy, pak i své lidské důstojnosti a svobody – dává prakticky vše za nás. Stal se chudým, abychom my na jeho chudobě zbohatli. Bohužel jsou stále lidé i státy, které chtějí zbohatnout na ožebračení a zničení druhých. Takto získané výhody nikdy nepřinesou trvalý zisk – bez Božího požehnání to nejde... Umíme se my obětovat pro druhé? Kéž umíme něco obětovat i pro Boha...

11. Ježíše přibíjejí na kříž - Nemůže nic a trpí, dobrovolně... I my trpíme, když cítíme bezmoc, nevíme jak pomoci potřebným. Pak někdy říkáme - tady se už můžu jen modlit... „Jen“? Ježíš se modlil i na kříži a dokázal - dát synovi matku a matce syna, dokázal kajícího zločince pozvat do Božího království, prosil za odpuštění pro své vrahy... jakoby ve své bezmoci udělal nejmíň...To můžeme i my – každá oběť i upřímná modlitba vyprošuje mír účinněji, než jakákoliv politická jednání.

12. Ježíš umírá na kříži - Prožívá osamocenost od lidí i od svého Otce, prochází údolím smrti, jakoby vstoupil do pekla lidské beznaděje a opuštěnosti... I v těchto hraničních situacích je Bůh s námi. I tam. Umírající vojáci i civilisté i pacienti v nemocnicích, kde chybí lékaři nebo léky... nejsou sami... Bůh vstupuje do vší lidské bolesti a bídy. Kéž bychom ho dokázali napodobovat a nedopustili, aby se lidé vedle nás nedočkali zájmu a účinné pomoci....

13. Pieta - Kolik tisíc matek bude držet v náručí své mrtvé dítě – už jim ho nikdo nevezme, ale nikdo jim také nevrátí život. Jen Bůh nabízí naději. Spolu s jeho matkou Marií dává perspektivu života, který smrtí nekončí, ale proměňuje se v něco, co si ani nedokážeme představit. Domov – to je to, po čem člověk celý život touží... běda těm, kteří ho druhým berou a blahoslavení, kteří ho stále tvoří a šťastní jsou ti, co mohou věřit, že jednou se sejdeme se všemi v Božím náručí. On nám setře slzu z naší tváře a budeme konečně doma....

14. Ježíšův pohřeb - Konec – když Josef z Arimatie s Nikodémem a pár věrnými ukládali Ježíšovo tělo do hrobu – nevěděli nic. Jen tu byla naděje z říše snů... Jak že to říkal? „Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží i zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.“ ...Sice udělal tolik zázraků, ale toto?? Může Bůh i něco takového? Ano, Bůh může vše. Může posílit Gedeona a Davida v boji proti neuvěřitelné přesile nepřátel, může i prohraný boj proměnit v definitivní vítězství - pro Ukrajinu, pro tento svět, pro kohokoliv z nás.... Jen... - je třeba pevná víra a opravdovost života....